

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1204/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Станковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП "Аутотранспорт – Панчево" из Панчева, кога заступа Саша Левнајић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3335/20 од 29.12.2020. године, у седници одржаној 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3335/20 од 29.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 266/19 од 29.06.2020. године, усвојени су тужбени захтеви тужилаца и обавезан тужени да им за тражене периоде на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде за обављени рад и време проведено на раду (ефективни рад), накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора исплати износе ближе означене у изреци, са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да им накнади трошкове парничног поступка од 224.067,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3335/20 од 29.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се

тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору из радног односа поднета је 02.09.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела за сваког од тужилаца као обичних супарничара креће се у распону од 202.476,39 динара до 227.117,81 динар.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела за сваког од тужилаца као обичних супарничара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић